

**Rozporządzenie Ministra Finansów
z dnia 24 listopada 2003 r.
w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej
wymaganej w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów
turystyki i pośredników turystycznych
(Dz. U. z dnia 9 grudnia 2003 r. Nr 209, poz. 2028)**

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach
turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i
Nr 203, poz. 1966) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Do określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych dokonuje się następującego rozróżnienia państw, w których ta działalność jest prowadzona:

1. Rzeczpospolita Polska;
2. Republika Albanii, Księstwo Andory, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Republika Białorusi, Bośnia i Hercegowina, Republika Bułgarii, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich, Irlandia, Republika Islandii, Księstwo Liechtensteinu, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Republika Malty, Republika Mołdowy, Księstwo Monako, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Norwegii, Republika Portugalii, Federacja Rosyjska, Rumunia, Republika San Marino, Serbia i Czarnogóra, Republika Słowacji, Republika Słowenii, Konfederacja Szwajcarska, Królestwo Szwecji, Republika Turcji, Ukraina, Stolica Apostolska, Republika Węgierska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Republika Włoska;
3. inne państwa niewymienione w pkt 1 i 2 oraz Wyspy Kanaryjskie.

Art. 2. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, zwanej dalej "ustawą", wynosi dla:

1. organizatorów turystyki - 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:
 - a. 20.000 euro - dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,
 - b. 5.000 euro - dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2,
 - c. 3.000 euro - dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2. pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych za granicą przez

przedsiębiorców zagranicznych nieprowadzących działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:

- a. 20.000 euro - dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,
 - b. 5.000 euro - dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2;
3. pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów wyłącznie w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz umów z organizatorami posiadającymi zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy - 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż 3.000 euro.

2. Przez roczny przychód uzyskany z tytułu prowadzonej działalności przez:

1. organizatora turystyki - rozumie się przychód wyłącznie z tytułu organizowania imprez turystycznych na rzecz klientów w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie na organizowanie imprez turystycznych lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, w tym przychód, w którego uzyskaniu pośredniczyli agenci i pośrednicy turystyczni;
2. pośrednika turystycznego - rozumie się przychód uzyskany wyłącznie z tytułu działalności polegającej na pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie na pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, przy czym w przypadku pośrednictwa w zawieraniu tych umów z przedsiębiorcami zagranicznymi nieprowadzącymi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za przychód ten uważa się także całość wpłat wnoszonych przez klientów na opłacenie usług tych przedsiębiorców.

3. W przypadku organizatorów turystyki i pośredników turystycznych przedstawiających gwarancję wspólnie z innymi organizatorami turystyki lub pośrednikami turystycznymi, przez roczny przychód z tytułu prowadzonej działalności rozumie się sumę ich rocznych przychodów, ustalonych dla każdego z tych przedsiębiorców zgodnie z ust. 2.

Art. 3. Do przedsiębiorców rozpoczynających działalność stosuje się, przy ustalaniu minimalnej wysokości sumy gwarancji, odpowiednio przepisy § 2 ust.

1.

Art. 4. Kwoty, o których mowa w § 2 ust. 1, są ustalane przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa została wystawiona.

Art. 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z prowadzoną działalnością przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 1142).